

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๖๘/๒๕๕๙

ศาลปกครองระยอง
ศาลจังหวัดระยอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่เอกชนผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามฟ้องอ้างว่ามีการออกโฉนดที่ดินรुकล้ำทางสาธารณะ ซึ่งผู้ฟ้องคดีและประชาชนใช้สัญจรเป็นทางเข้าออก ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนโฉนดที่ดินดังกล่าว เป็นการฟ้องคดีเพื่อให้ศาลคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามและประชาชนในการใช้ประโยชน์ทางเข้า – ออก ที่ดินพิพาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามอ้างว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ ส่วนคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนโฉนดที่ดินพิพาท เป็นเพียงผลต่อเนื่องในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่พิพาทเท่านั้น ซึ่งประเด็นหลักที่ศาลต้องวินิจฉัยในคดีนี้คือ สถานะของที่ดินพิพาทว่าเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันหรือเป็นที่ดินที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ อาจได้กรรมสิทธิ์มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งคดีนี้ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีทั้งสิบสามอ้างเหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของการออกโฉนดที่ดินพิพาทประการอื่น นอกจากการทับซ้อนกับที่สาธารณประโยชน์ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม